

суб'єкти господарювання в Україні, вимагають пошуку принципово нових підходів до управління дебіторською заборгованістю підприємств. Комплексне вирішення проблеми оптимізації її структури, а також прискорення терміну її погашення можливе за допомогою диверсифікації покупців продукції, суворого планування заборгованості, постійного її моніторингу та застосування сучасних форм її рефінансування, таких як факторинг, облік векселів, які видані покупцям продукції, форфейтинг [3, с.197].

Література:

1. *Економічний аналіз: Навч. посібник / [М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбаток та ін.]; За ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченка. — [Вид.2-ге, перероб. і доп.] — К.: КНЕУ, 2003. — 556 с.*
2. *Коваленко Л. О. Фінансовий менеджмент: Навч. посіб. / Коваленко Л. О., Ремньова Л. М.. — 3-тє вид. випр. і доп. — К. : Знання, 2008. — 483 с.*
3. *Фінанси підприємств : підручник / А.М. Поддєрьогін, М.Д. Білик, Л.Д. Буряк та ін.: кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А.М. Поддєрьогін. — 7-ме вид., [без змін.]. — К. : Вид-во КНЕУ, 2008, — 552 с.*
4. *Шелудько В.М. Фінансовий менеджмент: Підручник. / В.М. Шелудько — К.: Знання, 2006. — 439 с.*

Мартиненко О.В.,
студ. гр. ОЕФ 8.509-2,
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ Криворізький національний університет.
Науковий керівник: Турило А.А.,
к.е.н.,доцент кафедри обліку та аудиту

АНАЛІЗ ДЕПОЗИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Банки є одним із найпотужніших секторів українського фінансового ринку, виконавцями багатьох соціальних програм уряду, державних та цільових програм з обслуговування корпоративних клієнтів і громадян. Практично кожний економічний та соціальний процес проходить за участю банків. Проте, для стабільного функціонування банк повинен мати відповідну ресурсну базу, тобто активно залучати кошти.

Найбільш суттєвим і важливим джерелом формування та збільшення ресурсної бази комерційних банків виступають депозитні операції.

Депозитними є пасивні операції банків із залучення грошових коштів юридичних і фізичних осіб у національній та іноземній валютах у формі вкладів (депозитів) шляхом їх зарахування на відповідні рахунки на певних умовах.

Вклад (депозит) – це гроші, передані в банки їх власником для зберігання, та які залежно від умов зберігання числяться на тому чи іншому банківському рахунку.[1] Проблеми розвитку депозитних ресурсів досліджувалися в працях вітчизняних і зарубіжних учених-фахівців і спеціалістів: Г. Аскуера, О. Васюренка, В. Геєця, А. Кириченка, Р. Миллера, А. Мороза, П. Роуза, М. Савлука, Дж. Сінкі та ін..

Провівши аналіз показників депозитної діяльності банків за період починаючи з 2008 року, можна побачити значні коливання. З початку 2009 року відбувається спад вкладних операцій, однією з причин такого явища можна назвати світову фінансову економічну кризу, яка розпочалася в 2007 році у США, а відчутною для банківської системи України стала вже у 2008 році. Також, погіршення депозитного стану могло

бути викликано і такими причинами: спад вітчизняного виробництва; підвищення рівня безробіття, зокрема економічного безробіття; недовіра вкладників до стабільності та надійності роботи банків.

Як свідчать результати проведеного аналізу, за 2010 рік в Україні окреслилася тенденція збільшення середнього розміру внеску по банківській системі. А причиною цьому стало збільшення Фонду гарантування (гарантованої суми компенсації за вкладками). Динаміку ми можемо побачити з табл. 1 [2].

Таблиця 1

Динаміка зміни розміру гарантованої суми компенсації за вкладками

Період	Сума, грн
Вересень 1998 - серпень 2001	500
Вересень 2001 – жовтень 2002	1200
Листопад 2002 – серпень 2003	2000
Вересень 2003 – березень 2004	3000
Квітень 2004 – серпень 2005	5000
Вересень 2005 – січень 2006	8000
Лютий 2006 – травень 2006	15000
Червень 2006 – грудень 2006	25000
Січень 2007 – вересень 2008	50000
Жовтень 2008 – до теперішнього часу	150000

З табл.1 видно, що з 1998 року до теперішнього часу розмір суми гарантованої компенсації за вкладками збільшився з 500 до 150000 грн., тобто за останні 13 років сума компенсації зросла у 300 разів.

У 2011 р. українські вкладники значно обережніше несли гроші в банківські установи, причому у другій половині року темпи приросту депозитів сповільнювалися.

Нагнітання страху європейською борговою кризою, вихід з роздрібного бізнесу низки банків, зниження депозитних ставок та гривневий протекціонізм НБУ не сприяли апетиту до ризику. Вкладники були схильні знімати депозитні кошти, фіксувати їх у твердій валюті і чекати на знецінення гривні, про яке говорять коментатори.

Осінні проблеми з ліквідністю і державницька боротьба з доларизацією спричинили масове полювання банків за новими гривневими депозитами. Ставки за вкладками перед Новим роком підскочили, але на початку 2012 року знову почали падати.

За даними аналітиків Брокбізнесбанку середня річна депозитна ставка у двадцяти найбільших банках наприкінці січня становила 15,6% у гривні і 6,9% у доларах. Чим слабший банк, тим більші у нього депозитні ставки [4].

Хоча спокуса заробити на високих депозитних відсотках сприяє патріотичному ставленню вкладників до національної валюти, частка депозитів у гривні, за даними НБУ, стабільна - 51-52,5%, а частка вкладів в іноземній валюті протягом останнього року майже не знижується. Люди навчилися не класти яйця в один кошик [4].

Отже, підбиваючи підсумки, потрібно зазначити, що першочергова орієнтація комерційних банків на сучасному етапі повинна полягати у формуванні фінансових ресурсів для довгострокових інвестицій в економіку шляхом народжування грошової частини власного капіталу та залучення довгострокових депозитів від населення і суб'єктів господарювання.

Для збільшення депозитних залучень, банк повинен ретельно і постійно вивчати інтереси і запити вкладників – юридичних і фізичних осіб. [3]

Важливо, щоб:

- банки надавали вкладникам найзручніші форми депозитного обслуговування, які

б зводили до мінімуму витрату ними часу;

- постійно здійснювали пошук досконаліших методів та інструментів управління депозитними банківськими продуктами;

- надавалася споживачам свобода вибору між різними об'єктами розміщення тимчасово вільних грошових коштів, а також надання рівних прав усім, пред'являє попит на кредитні ресурси.

Література :

1. Про банки та банківську діяльність: Закон України із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 20 вересня 2001 року № 2740-III.

2. Депозити фізичних осіб у банках України [Електронний ресурс] - Режим доступу / Finance. UA <http://tables.finance.ua/ua/finres/depprivate>, вільний. - Мова укр.

3. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс] - Режим доступу / http://www.bank.gov.ua/Publication/an_rep.htm, вільний.

4. Рейтинг надійності депозитів – 2012 [Електронний ресурс] - Режим доступу/ <http://real-economy.com.ua/publication/ratings/2931.html>, вільний. - Мова укр.

Менабдішвілі Д.Г.

студ. гр. ФК-510

Одеський інститут фінансів УДУФМТ

Науковий керівник – Смирнова В.Д.,

ПРОБЛЕМИ СТАТИСТИЧНОГО АНАЛІЗУ ІННОВАЦІЙ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

Висвітлено проблеми статистичного обліку інновацій в Україні, розглянуто відмінності в методології обліку інноваційної діяльності підприємств в Україні в порівнянні з країнами Європейського Союзу та проблеми, спричинені цими відмінностями.

Світовий досвід показує, що добробут населення, успішний розвиток економіки забезпечується тоді, коли держава активно підтримує інноваційну діяльність та розробляє стратегію зміцнення наукового потенціалу. Сучасні ринкові умови зумовлюють потребу підприємств в оновленні асортименту продукції та технологій її виготовлення за допомогою впровадження результатів наукових і проектних розробок, орієнтуючи їх на інноваційну активність підприємств. Тому інновації займають важливе місце в системі стратегічних цілей підприємств, а їх облік є важливим об'єктом статистичного спостереження.

До теперішнього часу обстеження інновацій в Україні не відповідало міжнародним стандартом через низку причин:

1. Обстеження не охоплювали діяльність деяких груп підприємств (згідно класифікації КВЕД)

2. Обстежуваний період в Україні відрізнявся від періоду обстеження в інших країнах, зокрема, в Україні обстежуваний період складав квартал та рік, проте специфіка інновацій зумовлює більш тривалий термін розроблення і впровадження

3. Розглядалися в основному лише абсолютні показники

4. Методологія та підходи базувалися на суцільному обстеженні середніх та великих підприємств

5. Обстеження обмежувалося лише інноваційними продуктами та інноваційними процесами [1, с. 39-45]